

ת"פ (חדרה) 27843-01-23 - מדינת ישראל נ' סמיר טאהא

ת"פ (חדרה) 27843-01-23 - מדינת ישראל נ' סמיר טאהאשולם חדרה

ת"פ (חדרה) 27843-01-23

מדינת ישראל

נגד

סמיר טאהא

ע"י ב"כ עו"ד יוסף שלבי

בית משפט השלום בחדרה

[25.08.2024]

כבוד השופט אלכס אחר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר לפי סעיף 12א(ג1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה").

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 11.04.21, בסמוך לשעה 05:00 לערך, בכביש 5714 צפונית לבאקה אל גרביה, נתפס הנאשם כשהוא מסיע ברכב מ.ר. 41-363-75, מיניבוס מתוצרת פורד, 7 תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין.

לאחר דחיות רבות מצד הנאשם, בתאריך 19.01.24 הודה הנאשם בכתב האישום וביקש לצרף תיק נוסף שהתנהל בפני כב' סגנית הנשיאה דאז השופטת ארגמן - ת"פ 24204-06-22 שעניינו עבירות זהות. על פי עובדות כתב האישום המצורף, בתאריך 20.02.22 בסמוך לשעה 05:20 לערך, בכיכר באקה אל גרביה בסמוך למחלף ג'ת, נתפס הנאשם כשהוא מסיע ברכב מ.ר. 41-363-75, מיניבוס מתוצרת פורד, 11 תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין.

הנאשם הודה בשני כתבי האישום, הורשע והופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

מטעם שירות המבחן הוגש תסקיר לפיו, הנאשם בן 65, נשוי ואב לשלושה ילדים, עבד כל השנים בחקלאות ומזה 7 שנים עוסק כנהג הסעות פרטי המסיע תושבים זרים ממחסום "טול כרם". הנאשם סיים 6 שנות לימוד ועזב את לימודיו לטובת עזרה בפרנסת משפחתו. בעת ביצוע העבירות, עבד כעצמאי, אך לדבריו סיים את עבודתו כנהג הסעות בחודש אוקטובר 2023 בשל מצבה הבריאותי של אשתו, לאור המצב הביטחוני ומעורבותו בעבירות הנוכחיות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו והביע חרטה על מעורבותו, אך לקח אחריות חלקית על מעשיו והשליך אחריות על הנוסעים אותם הסיע, מאחר שאמרו לו שיש ברשותם אישורים והוא האמין להם ולא בדק זאת בפועל. שירות המבחן התרשם שלנאשם אין נזקקות טיפולית ולכן לא בא בהמלצה טיפולית. אולם, בשל המצוקה הכלכלית של הנאשם, מצבה הבריאותי הירוד של אשתו והחשש שהנאשם הביע מהעונש שיוטל עליו, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה בדמות מאסר לתקופה קצרה בעבודות שירות ומאסר מותנה לתקופה ארוכה. בתאריך 04.06.24 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, שהינם פגיעה בשלום הציבור מסכנה פוטנציאלית הטמונה במי שנכנס בשערי המדינה מבלי שעבר תחת ביקורת רשויות הביטחון. בנסיבות אלה, לנוכח הסעתם של 18 שוהים בלתי חוקיים סך הכל בשני אירועים שונים, ב"כ המאשימה עתרה לגזור על הנאשם עונש המצוי במתחם ענישה הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה מטעמה. אשר לעונש בתוך המתחם, ב"כ המאשימה הפנתה להרשעתו הקודמת של הנאשם (ת/1) בעבירות זהות משנת 2015 וטענה שהנאשם לא הורתע מהענישה שהושתה עליו אז - מאסר בעבודות שירות. ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן וביקשה שלא לאמץ את המלצתו מאחר ועבודות שירות אינן מתאימות לחומרת העבירות, כאשר זוהי אינה הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות אלה וגם לאחר שנתפס במסגרת התיק העיקרי, שב לבצע אותן בתיק המצורף.

לאור האמור, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם לו עתרה, לצד ענישה צופה פני עתיד, קנס בסך ₪ 10,000 ופסילת רישיון נהיגה. כמו כן, המאשימה ביקשה לחלט את הרכב בו בוצעו העבירות. מנגד - בטיעונו לעונש, הפנה הסנגור לפסיקה מטעמו וביקש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 5-9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות.

בהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עתר הסניגור לא למצות את הדין עם הנאשם, בהיותו סועד את אשתו הסובלת ממצב רפואי מורכב (נ/1). הסנגור התייחס לתסקיר שירות המבחן ולהתרשמותו שהנאשם איננו נזקק להתערבות טיפולית ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ולא משום שהנאשם לא שיתף פעולה.

הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה ומאז ביצוע העבירות לפני כשלוש שנים וכשנתיים, לא ביצע עבירות נוספות ואילו הרשעתו הקודמת התיישנה זה מכבר. לכן, יש לתת לנאשם הזדמנות להשתקם, לא למצות איתו את הדין, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל עליו עונש מאסר בעבודות שירות. בנוסף, נטען שהרכב בו בוצעו העבירות אינו בבעלותו של הנאשם ויש צד ג' הטוען לזכות בו.

הנאשם ביקש לשאת את דבריו, טען שהדברים לא יחזרו יותר, שהפסיק לעבוד בעבודה הזו והוא מטפל באשתו. דיון והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

מתחם הענישה - נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נגד מדינת ישראל (החלטה מתאריך 12.02.06, פורסם בנבו) נקבע שהכלל בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים הוא אמנם מאסר בפועל, אך כלל זה חריגים בצדו, ובמקום שיש ונכון להטיל עונש קל יותר, כך ייעשה.

ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל (החלטה מתאריך 05.05.09, פורסם בנבו), נקבע ש"בהקשר הקרוב של המסיעים, המלינים והמעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים, שחטאתם אמנם עולה משל הללו, שכן - כאמור - חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמם, וכך גם בתי המשפט, דן בית משפט זה ברע"פ

5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769. מפי השופט טירקל נדונה שם רמת הענישה הראויה, והוכרע כי דחק העתים והמציאות הבטחונית הקשה (ב-2001) מצדיקה לגזור על הללו עונשי מאסר בפועל (עמ' 775): "אם

אין עומדות לעברייני נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן היישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל, בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות. אשר לאורך תקופת המאסר, חלקי עם המחמירים...". ואולם, ברבות הימים היה צורך לשוב ולהידרש לנושא ולפרש את הלכת ח'טיב, כדי להסביר כי מחד גיסא החומרה על מכונה ועל תוצאותיה, ומאידך גיסא מתחייבת בדיקת הנסיבות האינדיבידואליות" (ההדגשות אינן במקור, א.א.).

במקרה דנן, הערך החברתי שנפגע היא עצם הפגיעה הפוטנציאלית בביטחון ישראל לנוכח הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה שכן המסיע אינו מודע לכוונותיהם של תושבי הרשות אותם הוא מסיע לשטחי המדינה וממנה.

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן בתיק זה, בהיות הנאשם עצמאי ובעל המיניבוס אשר יכול היה להחליט בעצמו את מי יסיע את מי לא, מלמדים על סיכון ברף הבינוני-גבוה להישנות העבירות. הנאשם לא בדק את האישורים של התושבים אותם הסיע פעם אחר פעם, על אף שנתפס ועל אף שהיה כבר אמור להבין את חומרת מעשיו.

עיון בהלכות השונות מלמד על מתחם הענישה הראוי לקבוע במקרה דנן:

בעפ"ג (מרכז-לוד) 39979-12-22 אזברגה נ' מדינת ישראל (01.04.24) - התקבל ערעורו של הנאשם שהורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר. המערער הוא בעלים ומנהל של חברת הסעות ובעל רישיון לנהיגה באוטובוס. באישום הראשון הסיע הנאשם באוטובוס שישה עשר שוהים בלתי חוקיים אותם אסף לאחר שנכנסו לתוך שטח מדינת ישראל מנקודה הסמוכה למחסום. באישום השני הסיע הנאשם באוטובוס שבעה עשר שוהים בלתי חוקיים, כנגד תשלום בסך 500 ₪. בית משפט קמא קבע שנסיבות התנהגותו של הנאשם בכל אחד משני האירועים מגלות חומרה יתרה, קבע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים, בין 12-28 חודשי מאסר בפועל וגזר את עונשו של הנאשם ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 30,000 ₪, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ל-10 חודשים ופסילה על-תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונש המאסר ל-15 חודשים.

בע"פ (ירושלים) 3690-10-23 געברי נ' מדינת ישראל (03.01.24) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בניסיון להסעת 3 תושבים זרים או יותר והפרעה לעובד ציבור לאחר שהסיע 14 שוהים בלתי חוקיים במיניבוס וכאשר נשאל על ידי חיילת במחסום, הכחיש שהוא מסיע נוסעים. בבית משפט קמא נקבע מתחם ענישה בין 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. המערער נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל שיצטברו לתקופת מאסר אותה נשא המערער (בשל הפקעת עבודות שירות), מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי וחילוט הרכב. ערעורו של המערער התקבל חלקית באופן בו חודשיים מתקופת המאסר יחושבו בחופף למאסר אותו נושא וכן חילוט הרכב יבוטל בכפוף לפדיון הרכב תמורת 80,000 ₪.

בעפ"ג (מרכז-לוד) 8462-12-20 סביתאן נ' מדינת ישראל (31.01.21) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בהסעת 41 שוהים בלתי חוקיים בארגז של משאית בה נהג ללא רישיון נהיגה מתאים וללא ביטוח, ונדון בבית משפט השלום לשנתיים מאסר בפועל, שנה מאסר על-תנאי, קנס בסך 10,000 ₪, ופסילת רישיון הנהיגה למשך 30 חודשים בפועל ושנה על-תנאי. ערעורו התקבל ובית המשפט המחוזי הקל במשך המאסר בפועל ל-20 חודשי מאסר, ללא שינוי ברכיבים האחרים.

בע"פ 6545/16 אסקאפי נ' מדינת ישראל (21.02.17) - המערער הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בנהיגה נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם והסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לאחר שנתפס מסיע כ-11 נוסעים ששהו בישראל ללא היתר וניסה להימלט לאחר ששוטרים הבחינו בו וכרזו לו לעצור. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, חרג לקולה מן המתחם משיקולי שיקום, וגזר על המערער 8 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון הנהיגה לשנה, קנס בסך 5,000 ₪, מאסר על-תנאי ופסילת רישיון הנהיגה על-תנאי. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שקבע שהמתחם הכולל שנקבע נוטה לקולה.

ברע"פ 3901/16 דע"פ נ' מדינת ישראל (05.06.16) - המבקש הורשע בתיק העיקרי בהסעת 34 שוהים בלתי חוקיים ובנהיגה ללא פוליסת ביטוח. כן הורשע בשני כתבי אישום שצירף, האחד בהסעת 4 שוהים לא חוקיים ובנהיגה ללא רישיון וביטוח, והאחר בהפרת תנאי מעצר בית ונהיגה בפסילה, ללא רישיון וביטוח. בית משפט השלום קבע בתיק העיקרי מתחם עונש בין 7-18 חודשי מאסר בפועל, בתיק המצורף הראשון בין 2-10 חודשי מאסר בפועל, ובתיק המצורף השני בין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשי מאסר, וגזר את עונשו של המבקש ל-9 חודשי מאסר בפועל, מהם שמונה בגין התיק העיקרי, מאסרים על-תנאי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך שנה, פסילה על-תנאי, וקנס בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, ומבלי למצות את הדין עם המבקש, החמיר בעונש המאסר בפועל לכדי 15 חודשים. הבקשה לרשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון קבע שעונשו של המבקש איננו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

ברע"פ 617/15 מונטרס נגד מדינת ישראל (02.04.15) בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש שהושת על הנאשם - 7 חודשי מאסר בפועל, בגין הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים ומעל למותר לצד ענישה נלווית. בהתאם, סבורני שמתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבות האירועים נע החל מ-9 חודשי מאסר אותם ניתן לשאת בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית, לרבות פסילת רישיון נהיגה בפועל שתנוע בין 4 - 12 חודשים וקנס.

העונש ההולם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לאחר קביעת מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40 יא' לחוק. לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי (ת/1). אמנם הרשעתו האחרונה משנת 2015 התיישנה ואולם בהרשעה זו בה נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילה בפועל למשך 11 חודשים, הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של הסעת 3 שוהים בלתי חוקיים, האחת בשנת 2013 והשניה בשנת 2014. כאמור, ההרשעה התיישנה אולם ניתן לראות שלמעשה, הנאשם איננו מבין את חומרת העבירה והחרטה אותה מביע איננה חרטה כנה, אלא נובעת מחששו של הנאשם מפני אימת הדין. הנאשם אינו מפנים שעליו להפסיק להסיע שוהים בלתי חוקיים ושב ומבצע את העבירה פעם אחר פעם. נתון זה יש לקחת בחשבון לחומרה. כמו כן, בעבירות מסוג זה, יש לקחת בחשבון את שיקול ההרתעה ועמדת הפסיקה לפיה יש להחמיר עם המסיעים שוהים בלתי חוקיים אשר מעלימים עין, לא בודקים את אישורי הכניסה, מסתמכים על אמרה של השוהה הבלתי חוקי ולמעשה פוגעים באופן ממשי בזכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, לבדוק את הפועל שנכנס באם הוא מהווה סכנה ביטחונית וכל זאת עבור תמורה כספית. שיקולים לקולה, הנאשם נשוי, אב לילדים וסועד את אשתו החולה (נ/1). הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו, צירף תיק ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

בנסיבות תיק זה כולו כאשר הנאשם שב ומבצע את העבירה על אף שנתפס, ולאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן, אינני סבור שניתן להסתפק במאסר שיבוצע בעבודות שירות בלבד, אלא יש למקם את הנאשם מעט מתחת לרף האמצעי של מתחם הענישה ולגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח, לצד עונשים הצופים פני עתיד, לרבות פסילת רישיון נהיגה בפועל. חילוט הרכב

באשר לבקשת המאשימה לחלט את רכבו של הנאשם, הרי שלפי סעיף 12א(ד1א)(1) לחוק הכניסה לישראל: "הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (5ג) או (6ג) רשאי בית המשפט שהרשיעו, נוסף על כל עונש, להורות על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה, אם האדם שהורשע בעבירה הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע, ויחולו לעניין זה הוראות פרק רביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969" לאור טענת הסנגור שהנאשם איננו בעליו של הרכב ואילו צד ג' טוען לזכויות בו, אני קובע שעניין זה ידון בנפרד לאחר גזר הדין.

לאור האמור אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 15/10/24 בבית מעצר קישון וזאת לא יאוחר מהשעה 11:00. ב"כ הנאשם ידאג לתאם עבור מרשו מועד לקליטה מוקדמת מול רשויות שב"ס.
2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.
3. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 15/10/24 והמזכירות תנפיק לו אישור הפקדה מתאים, פסילה זו תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.
4. אני פוסל את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.
5. קנס בסך 7,500 ₪.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 15/10/24 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *052-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום). גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א אב תשפ"ד, 25 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.